

3. DEL

STANISLAV HROVATIČ

OBRAZLOŽENA OPLAZNOST: hipoteza o nastajanju materije in življenja

NASLOV 3. DEL: »PREMAGANA SMRT«

1-UVOD

A-POZDRAVLJAM TE, KOT NAJDLJE SPAČEN KLOTON ŽIVE NARAVE

B-NAČIN RAZUMEVANJA OPLAZNOSTI

2-NEOPREDELJIVA SISTEMSKA VREDNOTA

1-LOKACIJA

2-POTENCIALNA VELIKOST

3-VREDNOST PROSTORA

4-VREDNOST GIBANJA

5-VREDNOST ČASA

6-VREDNOST OPLAZNOSTI

3-CENTRALNOST IN OBROBNOST

4-MANŠANJE NAJMANŠE DELJIVE DELČNE CELOTE

5-OBRAČANJE KLOTONOV

6-PREČNI PRESEK KLOTONA

7-KLOTONI V NEŽIVEM SVETU

8-KLOTONI V ŽIVEM SVETU

A-CILJ ŽIVEGA KLOTONA

B-OPAZOVANJE ŽIVIH KLOTONOV

9-OPLAZNO MIŠLJENJE V VLOGI RAZVOJA

10-TEBI V SPOMIN

1-2-3-4 GRAFIČNE PRILOGE IN SLOVAR

1-UVOD

V tem delu razmišljanja bi želel vsakogar še drugače vznemiriti. Želel bi, da bi vsakdo začutil celoto vsega kar je videl, sproti doživljal in dojemal, kar mu je nudil fizični svet. Z občutljivostjo in dojemljivostjo sproti zlagamo vsebine minut, dni in let, v svoj ustvarjalni in doživljajski svet. Sproti gradimo sebe, in svet, da bi bil lep, bolj urejen in pravičen. Z razmišljanjem, s sistemom oplaznosti, se vam bo spremenilo vrednotenje do »samoumevnega« fizičnega sveta. Lastno pojavnost moramo vključiti v celoto. Za vse živeče mora biti dovolj materialnega sveta, ki nam nudi preživetje, zaščito, ugodje, mir in srečo. Drugačno razumevanje, aktivira individuum, da na novo išče in osmišlja neuravnoteženo samo relacijo. Oplazno spoznavanje, vključuje do sedaj posamezno dojete vsebine, v združen

intenzivni eksistenčni »stres.« Kako na novo ovrednotiti sebe, kaj početi s fizikalno sestavo sebe, kako odnos do lastnega življenja sproti uravnotežiti z zavestnim preseganjem vseh vsiljenih dilem. Zdravo fizično lastno telo, želi več vedeti, več doživeti, s tem draži um, ki mu je podrejen. Koliko je um vrednota, koliko je moteč in zamegljuje samozadosten proces vsega kar je. V primerjalnih vsebinah, v kontrastnih razpoloženjih, skozi oplazno »pravljico,« boste ne zavedajoče šli trikrat okoli hiše, marsikdo pa še precej dlje.

A-POZDRAVLJAM TE, KOT NAJDALJE SPAČEN KLOTON ŽIVE NARAVE

Reči moram tako, jaz misleči človek, jaz sebe spoznavna oplaznost, jaz najdlje spačen kloton žive narave, prenašam iz sebe razočaranje, zaradi spoznavanja resnice. Arhaično mišljenje, ki ste mu služili, se bo tudi vam spremenilo. V novem pogledu na materijo in življenje, bo človeka sproti opominjalo na zadostno zmago, v drugačnih uresničenih željah, v drugačnih počutjih in ovrednotenju sreče. Aktivno človekovo življenje sproti dobiva pomen. Fizične in miselne aktivnosti posameznika, prinašajo dovolj sreče, v vsako trenutnem samozavedanju z manj dvomi. V skupnem prizadevanju, za nova spoznanja in rešitve, bomo tudi spremenili odnos do smrti. Kako ohraniti samozavedanje posameznika brez njegovega telesa. V skupnem umetnem »živem grobu,« ki ga bodo zgradile nove generacije, nas ne bo. Malo bo ostalo tudi od naše »arhaične« materialne dediščine. Preostane nam le intenzivni odnos do sebe in vsega v sedanjosti. Arhaično primarno dožemanje človekovega življenja in enakovredna današnja vključitev v smrt vsakega živega človeka, ima prednost pred časom, ki bo ločeval oblike življenja posameznikov. Z spoznanjem lahko prerastemo sugestije lastnega telesa in si ovrednotimo življenje brez tolažbe v živečem času. V vsakem času in v vsaki obliki življenja je selektivno zaznavanje vse pojavnosti nezadostno, za dožemanje celotnega procesa. Kljub zavedenosti, ponudimo dilemi vse odprte opcije, če se tako najbolje počuti.

B-NAČIN RAZUMEVANJA OPLAZNOSTI

Gradnjo oplaznosti, moramo opazovati na dva načina. Opazovali jo bomo znotraj sistemsko, za katro imamo objektivna merila in izven sistemsko, pri katerem bomo uporabljali samo abstraktno mišljenje. Oplazni sistem je enkostno celostno zaključen, za opazovanje in spoznavanje pa sta nujna oba opazovanja.

- I.)** Človek, kot deljiva delčna celota, v sistemu gradnje oplaznosti, lahko napreduje in opazuje samo po načinu in obliki, katera se mu odraža. Pri gradnji oplaznega sistem, bo imel prednost znotraj sistemsko opazovani način, pri katerem bomo morali upoštevati nekatera dejstva.
1. Da na osnovi znotraj sistemskega gledanja človek sploh lahko razmišlja.
  2. Da na osnovi selektivnih sistemov, ki so se v vseh čutilih organizirali, človek sploh lahko kaj zaznava.
  3. Upoštevati je treba dejstvo, da je vse kar je zaznavno, v kakršnemkoli načinu in podatku, je samo selektivna opazovalna količina in prilagojena selektivni obliki dožemanja.
  4. Raziskati je potrebno ravno to selekcijsko stopnjo, glede na poljubno izbrano in opazovano deljivo delčno celoto. Oceniti njeno količino selektivnosti, oceniti in predvidevati polno opazovalno količino.
  5. Načeloma veljajo naslednja pravila za znotraj sistemsko opazovane količine.
    - a) Večja je zaznavna masa, razredčena oplaznost, večje spremembe doživlja.
    - b) Bolj je zaznavno gibanje neke deljive delčne celote, večja je vrednost oplaznega zaključevanja.
    - c) Časovna enota je določljiva samo s predpostavko, sicer ni uporabna.

- d) Opazovanje sprememb, v znotraj sistemskem opazovanju gradnje oplaznosti, naj potekajo po principu rasti in sprememb deljivih delčnih celot, od najmanjše proti največjim.
- e) Vsako trenutno opazovana največja deljiva delčna celota, ni dosegljivo opazovana, gledano znotraj sistemsko.
- f) Vsako trenutno opazovana sprememba celotnega sistema gradnje oplaznosti, ni dosegljivo opazovana, gledano vsako trenutno znotraj sistemsko.
- g) Celoten sistem gradnje oplaznosti, je vsako trenutno presečno, znotraj sistemsko gledano, konstanta opazovalnih količin.
- h) Znotraj sistemsko opazovana gradnja oplaznosti, razpolaga samo s posledicami odvzema oplaznosti.
- i) Oplaznost je analitično dojemljiva samo živemu bitju.
- j) Razumevanje rasti oplaznega sistema je potreben samo živemu bitju, sicer je sistem samoumeven in biva brez njenega členjenja.
- k) Znotraj sistemsko opazovane deljive delčne celote in njihove količine, morajo biti iz istega preseka opazovalnega vzorca.
- l) Znotraj sistemsko opazovani vzorec in njegove količine, se obravnava samo v soodvisnosti količin, v vsako trenutno zaporednih vsako trenutnih presekih.
- m) Zaželeno so zaporednosti vsako trenutno presečnih primerjav in njihovih količin v deljivih delčnih celotah iz mikro in makro sveta ter živega sveta.
- n) Opazovalne količine naj bodo v znotraj sistemsko opazovani oplaznosti tudi na čim bolj zaporedni, nedotakljivi in čim bolj spremenljivi isti deljivi delčni celoti.
- o) Čim večja primerjava količin med zelo soodvisnimi in manj odvisnimi deljivimi delčnimi celotami.

II) Pri primerjavi na izven sistemsko opazovanje na gradnjo sistema oplaznosti, naj obravnava opazovalec opazovalne količine po teh pravilih:

1. Vse obravnavane količine iz znotraj sistema opazovanja naj opazovalec konfliktno monologno razširja na celoten sistem.
2. Pri analizi izven sistema gledanja na sistem gradnje oplaznosti, naj opazovalec uporablja brez čutilo. Brez čutilo, je vsota vseh neselektivnih čutil. To čutilo zaznava hkrati vse in nič.
3. Pri razširjanju iz znotraj sistema gledanja na izven sistemsko gledanje na sistem gradnje oplaznosti, naj si gledalec priredi sintetični faktor. Sintetični faktor, je faktor, ki vsebuje vsoto vseh opazovalnih količin v določenem presekih znotraj sistema gledanja. Sintetični faktor je manjši, čim večje količine vsebuje.

2-NEOPREDELJIVA SISTEMSKA VREDNOTA

1-LOKACIJA

Neopredeljiva sistemska vrednota, lahko bi ji rekli tudi »pozitivna črna luknja,« se nahaja v sistemu gradnje oplaznosti vedno na koncu klotoida, odnosno klotona, v tisti smeri, kot klotoida in kloton rasteta. Locira se vedno, glede na povratnico, v točki pri klotoidi in v prostorski vrednosti pri klotonu. Ker je klotoida le del klotona, le smernica klotonu, lahko obravnavamo le klotonsko, to je prostorsko vrednost neopredeljive sistemske vrednote.

2-POTENCIANA VELIKOST

Količina, odnosno velikost, neopredeljive systemske vrednote, vsako trenutno presečno odgovarja velikosti dotične deljive delčne celote, ki jo ta pogojuje. Glede na rast deljive delčne celote, odnosno rasti klotona, raste tudi količinska vrednost neopredeljive systemske vrednote, saj se preko nje črpa vsa količina razredčene oplaznosti, preko vsakega klotona, za vso deljivo delčno celoto.

3-VREDNOST PROSTORA

Neopredeljiva systemska vrednota, »črna luknja,« je v sistemu gradnje oplaznosti v posebnem položaju, za nas opazovalce. Ta položaj je tak, da se zaradi njenih možnosti stvarnost preko nje širi in preko nje zaključuje. Oplaznost je v tej črni luknji, v vsakem trenutku polno razredčena in preko sistema polno zaključena. Kolikor je v njej odvzema oplaznosti, toliko je v njej povratnosti in zaključevanja. Neopredeljiva systemska vrednota, ima tudi sorazmerno »prostorsko« količino, glede na vsako trenutni presek. Znotraj systemsko gledano, je količina prostora neopredeljive systemske vrednote nezaznavna za tisto deljivo delčno celoto, kateri ta pripada. Nobena deljiva delčna celota v svojih klotonih, ne more zaznati prostorskih količin, svoje neopredeljive systemske vrednote, saj jih ona pogojuje po obliki tiste vrednosti vsako trenutnih presekov, v kateri se ta systemsko opazovana deljiva delčna celota nahaja. Glede na vsako trenutne preseke, je ta deljiva delčna celota razredčena in zopet zaključena, v soodvisnosti in izmeničnostjo z nami, kot opazovalcem. Nastal je odzem oplaznosti od neopredeljive systemske vrednote in je bila toliko odvzeta, kot bomo mi v naslednjem vsako trenutnem preseku razredčeni, do naslednjega vsako trenutnega preseka. Posamezna deljiva delčna celota vrača sistemu tako količino zgoščene oplaznosti, kot je tistem vsako trenutnem sistemu zmora, odnosno ji pripada. Vrednost konstruktivnega prostora je v neopredeljivi systemski vrednoti, enaka stvarnemu konstruktivnemu prostoru klotona. To kar smo, to kat vidimo in zaznavamo, je odraz nas, na druge klotone deljivih delčnih celot, katere zaznamo izven naše vsako trenutne presečnosti. To kar zaznavamo, je odraz nastajanja vsako trenutne presečnosti večje deljive delčne celote, v lasni nedoločljivi systemski vrednoti, ki se tako odraža do nas in preko nas. Razlike nastajajo zaradi zdobljenosti sistema v obrobnosti. Sebe zaznavamo samo preko višje od nas vsako trenutno presečnosti, v vrednosti vsote odvzemov in zaključevanj oplaznosti. Mi se še ne vidimo, ne slišimo, ne občutimo. To so le odrazi višjih presekov na nas. Sami sledimo vsako trenutnemu preseku oplaznosti zakonito, brez potrebe po zaznavanju nas samih, v smislu vrednosti redčenja in vrednosti zaključevanja oplaznosti. Vrednost prostora v znotraj systemskem gledanju, bi bil določljiv le z vso zdobljenostjo kemičnih elementov in postavitvev njih v obrobnost. Celote prostora, ni moč določiti, ni moč izraziti, ne v obliki, ne v merski enoti, z obstoječo logiko.

4-VRENOST GIBANJA

Poglejmo si, zakaj nastaja znotraj systemsko gledana vrednost gibanja deljivih delčnih celot. Vzrok za navideznost gibanja v znotraj systemsko gledani gradni oplaznosti, nastaja zaradi vsako trenutnih presekov in zaradi neopredeljive systemske vrednote. Kloton raste po klotoidi, neopredeljiva systemska vrednota, ji sledi. Kjer klotoida raste, tam se premika in raste tudi neopredeljiva systemska vrednota, ki je količinsko soodvisna od pripadajoče deljive delčne celote. Zaradi soodvisnosti vseh deljivih delčnih celot, nastaja rast klotona v smeri, ki ni poljubna. Kloton in nedoločljiva systemska vrednota se ne obračata poljubno. Bolj nedoločljiva systemska vrednota pripada centralni gradnji, bolj se bliža najmanjši deljivi

delčni celoti, bolj je vesplošno krožna. Vesplošno krožna je zato, ker je bolj sredinska in je njen odvzem in zaključevanje enakomerno na vse strani. Bolj je obrobna nedoločljiva sistemska vrednota, ki pripada manjši deljivi delčni celoti, v večji deljivi delčni celoti, manj je njeno gibanje centralno krožno. Nobena od deljivih delčnih celot, ni povsem centralna. Glede na obrobnost, so tudi vse neopredeljive sistemske vrednote manj simetrično krožijo. V kolikor bi bile vse deljive delčne celote centralne, ne bi nastajalo gibanje in sestavljanja gibanj, v večji deljivi delčni celoti. Deljive delčne celote, so več ali manj obrobne, tako nastaja seštevanje usmerjenosti in tudi nesimetrično obračanje klonov. Nesimetrično razporejene lokacije neopredeljivih sistemskih vrednot, nosijo posledico za poljubno sestavljeno gibanje, vezano na obrobnost deljive delčne celote. Nastaja usmerjena lokacija neopredeljivih sistemskih vrednot, s tem tudi usmerjena rast in odvzem oplaznosti v znotraj sistemski zaznavnosti gradnje sistema oplaznosti. To je osnova za osamosvajanje klonov in deljivih delčnih celot, brez katerih ne bi nastajala povratnost oplaznosti. Usmerjenost se sešteva od delta majhne deljive delčne celote, odnosno obračanja klona, proti večjim deljivim delčnim celotam. V največji deljivi delčni celoti, ki je seštevek vseh usmerjenosti, posledica statika. Največja deljiva delčna celota je vase usmerjena in vse možno usmerjena. Znotraj sistemsko gledano, je vzrok vsemu gibanju težnja k centralnosti. Izven sistemsko gledano, so vsa vsako trenutna gibanja seštevata v statično Haestično celoto.

5-VREDNOST ČASA

Od lokacije in obračanja ter usmerjenosti neopredeljive sistemske vrednote, zavisi tudi vsa notranja in znotraj sistemska oblika, zaznavnosti časa. Če bi se vse neopredeljive sistemske vrednote, obračale s klona centralno in simetrično, ne bi nastajala smer gibanja. V sistemu se klona obračajo obrobno in s tem dobivajo smer. V seštevku nastajajo razlike v vsako trenutnih presekih, različne rasti in iztegotvanje klotoide v klonih. Različnost vsako trenutnih presekov ni v vrednosti odstopanja vsako trenutnosti, temveč v lokaciji usmerjenega preseka, to je v časovni statiki. Statika se preko sistema sešteva v dlje časovno statiko, nekega obrobne klona, ki je še v vsako trenutni presečnosti. Statiko mu nudi različnost iztegotvanja klotoide. Seštevek statik vseh neopredeljivih sistemskih vrednot, nudi vsako trenutno sistemski največji deljivi delčni celoti, neskončno časovno statiko, ki je izven sistemsko gledana, večno v mirovanju in izven časa. Je le navznoter trenutno časovno omejeno statična, po soodvisnosti količin deljivih delčnih celot, klonov in neopredeljivih sistemskih vrednotah do najmanjše deljive delčne celote, ki je vsako trenutno »nično« statična. Na osnovi količin statike, različnih deljivih delčnih celot, nastaja zaznavanje časa v deljivi delčni celoti, odnosno klona, odnosno neopredeljivi sistemski vrednoti, odnosno v nas, taka statičnost, kot nam jih odražajo, višje od nas deljive delčne celote, odnosno klona. Svoje ne statike, ne zaznavamo. Zaznavamo le svojo obrobnost, statiko časa, glede na večje obrobnosti. Naša obrobnost statike sledi drugim obrobnostim. Za nas je naša obrobnost nepomembna, odnosno jo ne zaznavamo, ker jo ne zaznavamo je taka, kot je in jo ne moremo spreminjati. Mi živi ljudje, svojo obrobnost čutimo in primerjamo, kot seštevek drugih obrobnosti in statik. Zato je občutek »se,« statika časa, v vrednosti nas samih, neopredeljiva. Pomembna in opredeljiva je v relaciji z drugimi statikami in obrobnostmi. Smo odraz le obrobne statik in časov, ki se odražajo v nas. Dojemamo le vplive statik drugih deljivih delčnih celot in neopredeljivih sistemskih vrednot. V tem, ko rečemo, da smo, lažemo, nas ni. Mi sebe ne čutimo.

6-VREDNOST OPLAZNOSTI

Vrednost oplaznosti je v »črni luknji,« neopredeljivi sistemski vrednoti, po znotraj sistemskem gledanju taka, kot jo ima deljiva delčna celota sama. Vsa količina oplaznosti, ki manjka razredčeni oplaznosti, da bi bila oplazni delec, se še v vsako trenutnem preseku nahaja v neopredeljivi sistemski vrednoti, katero za zaključevanje črpa iz nje. V svoji obliki je nestvarna, nerealna in ne razredčena. Vrednost oplaznosti, v neopredeljivi sistemski vrednoti, zunaj sistemsko gledano, je v taki obliki, da ni kot zaključena oplaznost oplaznega delca in ji manjka količina oplaznosti, ki je razredčena kot stvarnost v deljivi delčni celoti kateri pripada ta dotična neopredeljiva sistemski vrednota. Iz znotraj sistemskega opazovanja, je ne zaznavna, iz zunajsistemskega gledanja, je konfliktno monologno zaznavna. Če vrednotimo oplaznost v oplaznem delcu, kot statično, zaključeno, ne moremo v tem sklopu govoriti o energiji, ki je nekaj dinamičnega. Če vrednotimo energijo v smislu razredčene oplaznosti, taki, ki se nam javlja kot stvarnost, ne moremo analizirati njenega vzroka. Analiziramo le spremembo nje, le pretvorbo nje, kot neuničljivo, pa vendar spreminjajočo vrednost. Vmesni člen med redčenjem in zaključevanjem oplaznosti je neopredeljiva sistemski vrednota. Neopredeljena sistemski vrednota ni omejena z nobenim fizičnim faktorjem, saj ona vse pogojuje. Najprej nastane odvzem opaznosti od večje deljive delčne celote. Odvzeta deljiva delčna celota, se mora, da lahko sploh obstaja, kot samostojna deljiva delčna celota, naprej deliti po svojih vsako trenutnih presekih. S tem se osamosvaja in preko celotnega sistema pridobiva v zaključevanju. Pri vsakem odvzemu, vsak kloton narašča s svojimi vsako trenutnimi preseki, lahko rečemo, da ponori. Ponori, kot celota, ker so ponoreli po notranji delitvi vsi vmesni klottoni, do klottona najmanjše deljive delčne celote. Osnovni klotton je šel v gibanje, v rast, na naslednji vsako trenutni presek. S tem se je tudi notranje osamosvojil. Saj se je lokacijsko umaknila, s tem tudi osnovna neopredeljiva sistemski vrednota. Gledano znotraj sistemsko. Klotton stvarno raste, kot razredčena oplaznost, saj se le na ta način osamosvaja. Tako nastaja nova stvarnost, višek energije, čeprav je energija samo vmesna faza med odvzemom in zaključevanjem oplaznosti. Pri neopredeljivi sistemski vrednoti, si moramo ravno tu najti primerjavo z preje omenjenimi lokalnimi in obodnimi oplaznostmi. Poglejmo si povprečno poljubno deljivo delčno celoto. Ona razpolaga z obodno oplaznostjo in z lokalnimi oplaznostmi. Če primerjamo deljivo delčno celoto, proti največji deljivi delčni celoti, je njena neopredeljiva sistemski vrednota bolj centralna obodno, simetrično obkrožujoča. Je tudi konstruktivno prostorsko jasnejša in spremembo doživlja bolj enakomerno. Bolj gremo proti večji deljivi delčni celoti, bolj je njena neopredeljiva sistemski vrednota v statiki, v lokalnosti, ne spremembi in je tudi njen klotton ne naraščajoč. Pri njej neopredeljiva sistemski vrednota zgublja pomen, čeprav so v njeni podrejenosti vključene vse lokalne neopredeljive sistemski vrednote. Neopredeljiva sistemski vrednota, torej ni neopredeljiva, temveč je jasno opredeljiva. Ona odgovarja, znotraj sistemsko gledano, vsem lokalnim in obodnim oplaznostim. Vzrok je vsem količinam, ki so dane. Znotraj sistemsko gledano, je neopredeljiva zato, ker je v vsaki deljivi delčni celoti drugačna, kot vsota količin. Količine pa niso znotraj sistemsko opredeljive. Opredeljive so samo izven sistemsko gledano, z primerjavo z največjo deljivo delčno celoto. Če vzamemo poljubno deljivo delčno celoto in njeno lokalno oplaznost, jo ni moč z ničemer primerjati. Primerjati bi jo morali z statiko, z ne smerjo, z ne spremembo in z brez količino. Te relacije pa niso v znotraj sistemski primerjavi, ker se vse sestavlja. Primerjamo jo lahko z večjo ali manjšo lokalnostjo in usmerjenostjo, kar to že delamo na vseh znanstvenih področjih. Zato v

znanstvenem opazovanju ne moremo zaznavati odvzema oplaznosti, v smislu energije, zaznavati energijo v nastajanju. Zaznavamo pa energijo v zaključevanju, v smislu, seštevkom smeri. Vse deljive delčne celote so več ali manj obrobne in njeni klotoni, več ali manj, različno možno usmerjeni. Deljiva delčna celota vsebuje štiri klotone. Glede na obrobnost imajo različne vrednostne možnosti. Ko neko snov segrevamo, smo ji dodali odzvem in s tem spremenili njeno težnjo v smeri. S tem je nastala zmeda v sistemu lokalnosti in s tem dobili nove smeri lokalnosti. Izkoriščanje energije je usmerjanje lokalnosti deljivih delčnih celot. Pri tem nastaja višja ali nižja sprememba v lokalnih in obodnih oplaznosti. Periodni sistem nudi veliko podatkov o posamičnih kemijskih elementih. Nahajamo se v precej zdobljenem sistemu. Imamo tudi veliko obrobnost, ki omogoča veliko zložljivosti in deljivosti.

3-CENTRALNOST IN OBROBNOST

Za določanje centralnosti sta potrebna dva faktorja:

centralnost-element nje-v omejenosti
obrobnost-opazovalec-v neomejenosti

Centralnost je definirana samo po izven sistemskem gledanju.

Centralnost je definirana in nastaja v omejenosti, samo po izven sistemskem gledanju.

Po znotraj sistemskem gledanju ni absolutne centralnosti. Bolj je neka deljiva delčna celota obrobna, večjo vrednost opazovalnih količin ima. Boj je neka deljiva delčna celota v znotraj sistemskem opazovanju, centralna, manjšo vrednost opazovalnih količin vsebuje. Zato pripada v znotraj sistemskem gledanju, neopredeljiva sistemska vrednota, centralnosti. Deljiva delčna celota razredčene oplaznosti, pa obrobnosti. Kloton se obrača in giblje okoli neopredeljive sistemske vrednote. Razredčena oplaznost, stvarnost, v svojem procesu zaključevanja opiše s svojim gibanjem, ves prazen prostor, ki je »štirikrat«večji od nje. Največja deljiva delčna celota, je toliko stvarna, kot je razredčena oplaznost, s svojo zdobljenostjo v štirih primarnih tetraedronih. Centralnost daje bogastvo redčenja in nastajanja, obrobnost daje bogastvo različnosti in zaključevanja.

4-MANŠANJE NAJMANJŠE DELJIVE DELČNE CELOTE

Vsaka deljiva delčna celota je v osnovi sestavljena iz primarnih štirih tetraedronov, ki v ikozaedrični razporeditvi tvorijo tetraedronsko telo. Klotoni, ki so vzrok tej razporeditvi rastejo v vsako trenutnih presekih, po klotoidi in zavzemajo vrednost v neopredeljivi sistemske vrednoti. Klotoni so prostorsko usmerjeni v štiri različne smeri. Vsak kloton ima tudi drugačno vrednost v količini, to je odvisno od obrobnosti deljive delčne celote, glede na vse notranje in okoljske deljive delčne celote. Vsaka vsako trenutna največja deljiva delčna celota, je zaključena in je njena usmerjenost navznoter po vseh deljivostih. Poglejmo si vzrok manjšanja najmanjše deljive delčne celote. Vse delitve deljivih delčnih celot nastajajo v tetraedronu od osnovne ploskve proti vrhu. Vrh je v centru tetraedronskega telesa. Smer odvzema poteka od vrha tetraedrona proti neopredeljivi sistemske vrednoti in zavzema največjo količino odvzete oplaznosti v osnovni ploskvi tetraedrona. Zaključevanje oplaznosti poteka v obratni smeri po povratnici. Zaključevanje se vedno bolj usmerja v vrh, v konico tetraedrona. Glede na položaj deljive delčne celote in glede na stopnjo oplaznega sistema, je tetraedron notranje bolj ali manj zdeljen, na manjše deljive delčne celote, do najmanjših deljivih delčnih celot. Glede na položaj, so vse deljive delčne celote lokalne in obrobne. Težnja njih je zaključevanje oplaznosti, zato silijo proti vrhu tetraedrona. Deljive delčne

celote ostajajo v takem številu, kot jih zahteva sistem. One se ne stapljajo, saj se na ta način ne bi osamosvajale, zato se po vrednosti zaključevanja manjšajo. Nastajajo vrednosti stisljivosti, vrednosti pritiska, vrednosti konstruktivnega prostora, vrednosti gravitacije. Vsako deljivo delčno celoto lahko opazujemo po njenih vrednotah. Od neopredeljive sistemske vrednote, proti vrhu tetraedrona, nastajajo tudi vrednosti razredčene oplaznosti. Na osnovni ploskvi plin, naprej tekoče stanje, trdo stanje proti vrhu in v samem vrhu plazma. Vse deljive delčne celote v tetraedronu in vsi klottoni ne mirujejo, oni se obračajo. Obračanje klottonov, je osnova za rast deljivih delčnih celot, za zaključevanje in osamosvajanje, kot tudi vzrok za delitev. Vsak klotton stremlji k svoji idealnosti, optimalnosti, ki ga z obračanjem dosega. Bolj je klotton obrobni, bolj je aktiven in bolj je usmerjen. Dotični štirje klottoni imajo tudi večjo medsebojno razliko v bolj obrobni deljivi delčni celoti. Tetraedron je v ikozaedrični obliki razporeditve v takem položaju, da ima okoli sebe vrednost praznosti »štirih« tetraedronov, v »devetih« tetraedronih, saj so si vsi v soodvisnosti, glede na deljivo delčno celoto. Glede na obrobnost, vrednost odmikanja in obračanja klottonov, nastaja ta ikozaedrična oblika, bolj ali manj kroglasta. Glede na celoten sistem gradnje in zaključevanja oplaznosti v tetraedronskem vrhu, je manjšanje deljive delčne celote nujno, odnosno avtomatično, z ohlajevanjem in zaključevanjem oplaznosti v vsako trenutnem prečnem preseku klottona.

5-OBRAČANJE KLOTONOV

Deljiva delčna celota je sestavljena iz štirih klottonov v ikozaedrični obliki razporeditve. Glede na to, koliko je deljiva delčna celota obrobna, so ti klottoni, bolj ali manj, usmerjeni v svojih možnostih. Bolj je deljiva delčna celota centralna, bolj so si klottoni enakovredni. Klottoni so si po smereh in vrednostnih količnikih ter v odmikanju, različni, samo v vsako trenutnih presekih. V naslednjem preseku, ima vrednost večje usmerjenosti naslednji klotton, saj se obrača in odmika tudi celotna deljiva delčna celota. Obračanje klottonov je zelo težko predstavljivo, saj jih ne moremo gledati mimo vsako trenutnih presekov. Ko se je osnovna najmanjša deljiva delčna celota, vsako trenutno presečno obrnila do naslednjega vsako trenutnega preseka, so postali vsi štirje klottoni te najmanjše deljive delčne celote, obrobni in usmerjeni, njihove opazovalne količine pa so postale različnih vrednosti. V tem istem preseku so se izmenjale obrobne vrednosti klottonov, delta manj, saj višje deljiva delčna celota, ki jo ta najmanjša deljiva delčna celota sestavlja, ni še dosegla naslednjega vsako trenutnega preseka. Vse večje deljive delčne celote, so se manj vrednostno premaknile proti svojemu vsako trenutnemu preseku. S tem so si tudi manj zamenjale vrednosti višjih klottonov, večjih deljivih delčnih celot. Največja deljiva delčna celota, se je v tej vsako trenutni presečnosti, delta neskončno malo premaknila, njeni klottoni so se tudi delta neskončno malo usmerili in odmaknili. V znotraj sistemskem opazovanju. Pri obračanju in odmikanju klottonov si pogledajmo še razmerje opazovalnih količin. Pri tem opazovanju bomo šli v obratni smeri. Opazovali bomo določeno večjo deljivo delčno celoto v višjem preseku rasti oplaznega sistema. Ko je večja deljiva delčna celota, zavzela nek višji vsako trenutni presek, je nastal odvzem in zaključevanje oplaznosti. Odvzem je nastal po celotnem serpentinastem oplaznem stožcu. Na osnovni ploskvi oplaznega serpentinastega stožca, je nastala nova vrednost oplaznosti v razredčenem stanju, plinasto stanje v debelini vrednosti med prejšnjim in tem vsako trenutnim presekom. Te nove plinaste osnove so nastale tudi v notranjosti deljivih delčnih celotah, na osnovni ploskvi tetraedronov, odnosno na osnovnih ploskvah notranjih oplaznih serpentinastih oplaznih stožcih, do najmanjše deljive delčne celote. Količinsko so

vedno manjše, saj so debeline ploskev, kot tudi ploskve tetraedronov. Po teh vrednostih nastajajo tudi zgostitve oplaznosti. Nastajajo vedno večji prostori, čim večja je deljiva delčna celota in bolj je zdeljena. Največja deljiva delčna celota zavzema od dvajsetih tetraedronov, štiri ne popolnoma polne teraedrone, razredčene oplaznosti, v devetih tetraedronih, v obliki serpentinastega oplaznega stožca. Druga največja deljiva delčna celota, zmanjša prostor razredčene oplaznosti malo manj kot za šestnajstkrat od štirih največjih nepopolnih tetraedronov. Naslednja ga zmanjša za štiriinšestdeset, itd. Na Zemlji obstaja znana količina prvin, na osnovi tega lahko izračunamo razmerje deljivosti naše deljive delčne celote. Izračunamo lahko razmerje med polnim in praznim konstruktivnim prostorom v vesolju in druge opazovalne količine. Razmerje plinov, debelina našega vsako trenutnega preseka. Debelino osnovne ploskve tetraedronov in serpentinastih opaznih stožcev. Primerjave s količinami prvin našega periodnega sistema. Pri obračanju klonov si moramo poleg splošnih količin predočiti tudi vrednost osamosvojitve neke deljive delčne celote v višjem stanju, odnosno v večji deljivi delčni celoti. Bolj je oplazni sistem zgrajen, bolj postajajo vmesne in notranje deljive delčne celote osamosvojene, kljub njenim večjim obrobностям. Večja deljiva delčna celota ohranja svojo samostojnost tako, da sledi smeri, ki jo določa obrobnost. Bolj je neka deljiva delčna celota v večji deljivi delčni celoti obrobna, ima večja gibanja, večja izogibanja in jasnejšo smer. Neenakovrednost klonov se sešteva in je njena skupna obrobnost tolikšna in takšna, kakršno smer ima. V osamosvojeni obrobni deljivi delčni celoti, nastajajo zaradi podrejenosti tej smeri, notranje deljive delčne celote spake. Že sama ta deljiva delčna celota je spaka, ker ni simetrično klotonska. Notranje deljive delčne celote pa so še toliko bolj spačene. Z obračanjem klonov in zaradi obrobnosti deljivih delčnih celot, nastaja vsa heterogenost spak, kot oblik, različnosti, variant, v obrobnostih deljivih delčnih celot. Bolj je oplazni sistem zgrajen, večjo obrobnost nudi, s tem pa večjo heterogenost spak, ki se vsaka na svoj način in v svojih možnostih zaključuje s svojo usmerjenostjo. Na naši Zemlji je ta poljubnost izrazito velika in je našla ta spačenost v dvojnem odvzemanju še posebno obliko spačenosti, v obliki vseh različic življenja. V obliki življenja nastaja še več. Tu nastaja že taka spaka, da se približuje deljiva delčna celota obliki enega samega spačenega klotona. Obrobnost Zemlje nudi veliko spačenost vsaki deljivi delčni celoti. Dvojni odzem pa nudi obračanju klonov novo vrednost. Življenje izvira iz posameznega klotona, ker pa se ta kloton kljub močnemu osamosvajanju, ne more osamosvojiti sam, nastaja spaka klotona. Priključiti se mora tudi del vrednosti drugih klonov, posebno še enega. Tako se ti klotoni v obliki življenj, gibljejo, se odmikajo, se osamosvajajo, si iščejo druge klotone, se naprej pačijo, kot so oblike življenj na Zemlji, od rastlinstva, živalstva, in človeka, kot »najdlje« spačene vrednosti. Razumeti obračanje klonov, pomeni razumeti zakaj se vesolje po eni strani širi, po drugi strani pa krči. Širjenje vesolja je odvisno od največjih deljivih delčnih celot in obračanja njihovih klonov, ki se obračajo glede na notranje vsako trenutne preseke. Zgoščevanje vesolja, planetov, ozvezdij, galaksij, itd., je odvisno od velikosti deljivih delčnih celot in od zdeljivosti sistema. V tej heterogenosti, prepletanju, soodvisnosti in osamosvajanju, nastaja poljubnost delitve oplaznega sistema, ki ga tudi dopušča dopust ali oplazni delec. Heterogenost obrobnosti je neizčrpna po obliki konstruktivnega prostora, po obliki deljivih delčnih celot, po heterogeni spačenosti, odmikanju, osamosvajanju, svojstvenem zaključevanju. Vse pa zakonito vezano na možnost, ki ga pogojuje obrobnost in določena zdeljenost oplaznega sistema, na določeno velikost in položaj deljive delčne celote ter razmerje enakovrednosti njenih štirih klonov, kot tudi obračanja njih.

6-PREČNI PRESEK KLOTONA

Prečni presek klotona, je eno najzahtevnejših poglavij, v razumevanju oplaznega sistema. Razumeti prečni presek klotona, pomeni razumeti posledičnost neopredeljive sistemske vrednote. Po prečnem preseku klotona opazujemo vrednostne količine razredčene oplaznosti, od neopredeljive sistemske vrednote, do zgoščevanja in zaključevanja oplaznosti, proti tetraedronskemu vrhu. Po prečnem preseku klotona opazujemo znotraj sistemsko posledičnost in vzročnost obnašanja razredčene oplaznosti, stvarnosti.

1. Prečni presek klotona nastaja na vsaki osnovni ploskvi idealnega tetraedra, ki so zloženi v tetraedronu.
2. Na vsaki osnovni ploskvi nastaja delitev in zaključevanje oplaznosti najmanjših deljivih delčnih celot.
3. Na vsaki osnovni ploskvi idealnega tetraedra, lahko opazujemo obračanje in odmikanje klonov po njihovih vrednostih, v primerjavi s predpostavko.
4. Prečni presek klotona pomeni tudi prečni presek razredčenega oplaznega serpentinstega stožca, ki je več od prečnega preseka tetraedrona, saj on predstavlja celoten proces razredčene oplaznosti, od osnovne ploskve tetraedrona, do vrha tetraedrona. On zavzema še štiri tetraedrone prostora, v devetih tetraedronih.
5. Redčenje oplaznosti poteka po prečnem preseku klotona tako, da zavzema oplaznost točkovno vrednost razredčenosti v neopredeljivi sistemski vrednoti. Od neopredeljive sistemske vrednote, do osnovne ploskve tetraedrona, zavzema vrednost »ploskovne« linearosti. Tu je oplaznost v posebnem položaju. Ta oplaznost še ni prostorska, še ni razredčena, še ni vrednostno količinsko opazovana, ima že opredeljeno smer za deljivost in količinsko vrednost. Na osnovni ploskvi tetraedrona, ki je tudi osnovna ploskev serpentinstega oplaznega stožca, nastaja plinasto agregatno stanje razredčene oplaznosti. Tu je razredčena oplaznost v najbolj razbitem položaju in se tudi najmanj zgošča. Bolj gremo proti vrhu tetraedrona ali serpentinstega oplaznega stožca, bolj se oplaznost zgošča in zaključuje. Glede na vsako trenutne preseke klotona, je bolj ali manj oplaznost zgoščena v prostorski gostoti tetraedrona. Tu prehaja preko tekočega stanja, do trdega in kristalizacije, proti tetraedronskemu vrhu.
6. Ne moremo opazovati samo osnovni tetraederon in njegov presek, mi moramo upoštevati tudi vse vmesne manjše tetraedrone, manjših deljivih delčnih celot in potek vrednosti razredčene oplaznosti v njih. Vrednost opazovalnih količin v preseku tetraedrona, odnosno klotona, je zapleten in več faktorski. V preseku tekočega agregatnega stanja, se nahajajo vse vrednosti razredčene oplaznosti. V vrhu manjšega tetraederona je vrednost vrednejša, kot zgolj tekoče stanje. V preseku trdega agregatnega stanja klotona, tetraedrona, je vrednost oplaznosti vseh oblik, do več kot trdega stanja v manjši deljivi delčni celoti. Posebna oblika je plazma. V tem je konstruktivni prostor še skupen in tako medsebojno prepleten, da je ta del deljive delčne celote enkostno deljiv, vendar zdeljen.
7. Nahajamo se v določenem preseku klotona, tetraederona trdega agregatnega stanja. V naši zgradbi in okolju nastaja v notranjih delitvah razredčena oplaznost, od plinastega, do trdega agregatnega stanja, do plazme.
8. Naš periodni sistem pove, v kakšni deljivi delčni celoti smo in v katerem preseku se nahajamo.
9. Ker se vsak kloton obrača, nastaja trdo agregatno stanje na obodu planetov. Planet se ohlaja in krči od oboda proti sredini. Zgoščevanje nastaja od znotraj navzven. Večja vrednost razredčene oplaznosti.

7-KLOTONI V NEŽIVEM SVETU

Pri obravnavanju klotona v neživem svetu, nas ne sme zavesti poznavanje kemijskih elementov. Ko nastane odvzem oplaznosti, nastane stvarnost, nastane deljiva delčna celota. Odvisna je od presečnosti klotona, odnosno od vrednosti neopredeljive systemske vrednote. Od vrednosti klotona, v katerem nastaja deljiva delčna celota, je odvisna vrednost njenega napredovanja. Po kakšni poti bo napredovala dotična najmanjša deljiva delčna celota in kako hitro presečna bo glede na klotone ki jim je podrejena. Ko nastane najmanjša deljiva delčna celota v vrednostni neopredeljivi systemski vrednoti, še ni klotonska, do svojega prvega vsako trenutnega preseka. Do preseka nima opazovalnih količin. Usmerjena je vzporedno ravnini osnovne ploskve tetraedrona, ni odvzemalna, do vsako trenutne presečnosti. V prvi vsako trenutni presečnosti, v nastanku prvih najmanjših deljivih delčnih celot, nastane tudi prva povratnost. Najmanjše deljive delčne celote začnejo graditi tudi prvo klotoidno rast. Nastal je tudi serpentinasti oplazni stožec na svoji povratnici. Nastala je stvarnost, nastal je konstruktivni prostor. Proces gradnje in delitve v nadaljnje manjšanje najmanjše deljive delčne celote, je odvisen od sistema zdeljenosti. Glede na obrobnost so tudi klotoni bolj ali manj strmi. Bolj so klotoni strmi, bolj je deljiva delčna celota obrobna in bolj usmerjena in obratno.

8-KLOTONI V ŽIVEM SVETU

Osnova napredovanja življenja je izolacija oplaznosti. Življenje se v svojo organizacijsko strukturo organizira tako, da si s svojo obliko rasti ohranja maksimalne vrednosti oplazne izolacije. Uživamo že organizirane izolacije iz živega sveta. Nje organiziramo v novo organiziranost, v novo izolacijo, rast in razvoj. V neživem svetu se kloton odraža le v tetraedronih, variacijah in kombinacijah njih. V živem svetu se kloton odraža oblikovno celosten. Opisal bom izmišljen primer. Osnova za življenje je kristal, kot tetraedron. Na primer železo ima visoko presečno vrednost. Kot oplaznost, je železo na visoki stopnji odvzema oplaznosti. Kristali kovin so višje odvzemalni s količino oplaznosti. Kloton, teraedron, se začne počasi izolirati odvzemu. Odvzem oplaznosti poteka po vzdolžni in prečni strukturi klotona. Kot izolator, je tu najpomembnejša voda. Voda se nabira okoli kristalinične strukture, po preje nevidnih klotonskih oblikah. Ko se kristal izolira z vodo postane močnejši, saj je po vrednosti oplaznosti »prejšnje« presečen. Ker se voda nahaja na odvzemalni klotonski krivulji, je voda vsako trenutno odvzemana. Voda je razgrajevalna in gradeča. Zato se tu segreva, iz nje izgoreva kisik, začne se proces »življenja.« Voda je manj vredna, zato je v službi kristala. Kristal si vodo menja, da je lahko vsako trenutno odvzemalno upočasnen, zaščiten in izoliran. Voda je odvzemana po klotoidni krivulji. Tu so vrednostne plasti odvzemanja. Najbolj je odvzeta in odvzemana na osnovni ploskvi tetraedrona. To je najbližja faza proti nedoločljivi systemski vrednoti. Tu nastane izgorevanje. V tej osnovni ploskvi nastaja zaradi odvzema tudi plinasto stanje, ki se temu procesu pridružuje. Zgoščevanje vode nastajanja proti centru klotona. Voda si ohranja obliko, kljub različnim vrednostnim položajem. Voda, sama, v svoji strukturi ne more zgraditi ne klotona ne klotonskega telesa. Organizirajo se plasti, prepone, kjer kasneje nastaja pritisk in ozmoza. Na osnovi membran in plasti, se organizirajo in izolirajo nove klotonske oblike in deljive delčne celote, ki so v kompoziciji celote in lahko tudi služijo primarnemu klotonu. V živem organizmu se zlagajo in organizirajo vse oblike klotonskih vrst in strukturiranih deljivih delčnih celot, ki si

potrebne za nek organizem, na njegovi stopnji. Živemu klotonu je cilj, da se čim bolj visoko zaščiti, takrat je svoboden in bolj izoliran proti vsako trenutnim presekom. Bolj se kloton izolira, večje možnosti »svobode« ima, izven odvzema oplaznosti, glede na celoto. Sam si organizira svoje vsako trenutne preseke in odvzeme oplaznosti, sam živi, kot oplaznost po »svoje.« Organizirajo se lahko tudi strukture v sožitju več številnejših klotonov. Na primer virusi. Kot celota sledi kloton vsako trenutnim presekom, sam kloton pa ima svoje preseke in možne poti redčenja oplaznosti. Bolj se kloton organizira, bolj nastaja glede na izhodišče, spaka. Višje želi biti kloton svoboden, bolj kompliciran je in bolj je spačen. Kloton se glede na potrebne funkcije razvija v smeri krivulje klotona. Klotoida se izteguje. Naša hrbtenica. Kloton v življenju ima tudi še drugačna sodelovanja in sožitja z sosednjimi klotoni v deljivih delčnih celotah.

A-CILJ ŽIVEGA KLOTONA

Vsakemu živemu klotonu je cilj voda in zaključevanje. Ustvariti borbo z odvzemom, ki je odvisna od pogojev iz okolja. Vsaka živa oblika je spaka, je spačen kloton, je več spačenih klotonov v skupini. Razvejanost zaključevanja in oblika živega klotona, je odvisna od pogojev zaključevanja. Rastlinski kloton stremi, da bi s svojim plodom ustvaril skrčeno, manj razvejano obliko. Splošen odvzem stremi k perforaciji in razbijanju klotonov, v še manjše najmanjše deljive delčne celote. Kloton, kot življenje, te perforacije genetsko ohranja. Plodovi so okroglo zaključljivi. Razvejanost v živem svetu, je odvisna od skupnih pogojev in je v vsaki konkretni obliki racionalno »zložena.« Bolj se živi svet osvobaja, bolj postajajo klotoni zgoščeni. Vodne živali, nižji živi svet, so tako izolirane z vodo, da ne potrebujejo visoke organiziranosti zaključevanja in visoke organiziranosti pritikanja klotonov. To je razmnoževanja. Bolj je živi kloton neodvisen od vode, bolj postane dinamičen in tudi dinamično razgiban. Slabše in krajše pogoje ima živi kloton, bolj je razgiban, večjo in lažjo obliko ima razmnoževanja. Živi kloton se z razmnoževanjem obrača do svoje možnosti izoliranja, rasti in zaključevanja. Klotone pritika v »degenerirano« deljivo delčno celoto. Cilj živega klotona je, da si organizira izolacijo oplaznosti z razmnoževanjem v podaljšanje. Živ kloton si z genetiko prisvoji ohranjeno vrsto in stopnjo klotonskih perforacij. Razvoj in napredovanje klotonov je nenehen. Ko nek živ organizem dozori, doraste, se v svojem okolju najvišje organizira, postane kritičen. Rast in nadaljnji razvoj sta se mu ustavila. V klotonu začena borba proti odvzemu. Do te faze je imel možnost rasti, bil je neprizadet in skoraj polno izoliran in svoboden. V mejah možnosti, se je tudi maksimalno spačil. Organiziral se je tako, da je bil čim bolj svoboden kot oplazna oblika. V dograjevanju postane prizadet, kljub izolaciji. Živ kloton zaostaja v oplaznem sistemu delitve in zaključevanja. Takrat se začne borba. Kloton postane aktiven še drugače. Išče drugačne možnosti proti odvzemu oplaznosti, to je izven prehranjevanja in rasti. Razvije se mu akcijsko in čustveno življenje. Pojavi se ljubezen, čustva in nagoni. V samem klotonu, se mu z mehanizmom klotonskih izolacij in spak, organizira tista spretna vrsta, v spolnih organih, tisti podatki, tista oblika, katero je že kot celoten kloton dosegel. S tem, ko se klotoni s spolnimi nagoni pritikajo, se takrat vrednostno ustvarja tista spačena deljiva delčna celota, za kolikor klotonom manjka, da bi bili svobodni in neodvisni od te spačene deljive delčne celote, da ne bi imeli potrebe po razmnoževanju.

B-OPAZOVANJE ŽIVIH KLOTONOV

1. Zdravila, kot izolatorji. Vloga zdravil v človekovem organizmu je, da aktivirajo posamezne funkcije telesa, ki so v neskladju. Aktivno obračanje klononov v organizmu. Zdravila so in bodo posredni »izolatorji« odzema oplaznosti v posameznih funkcijah telesa.
2. Čebelni vosek, kot oplazni izolator, je nastal v živalskem svetu, za množico.
3. Strupi vplivajo na normalno obračanje klononov v konkretnem organizmu.
4. Vloga prebave in oksidacije. Pogled na življenjsko rast celotnega klotona.
5. Črevesje, kot serpentinasti stožec.
6. Prebava potuje navzdol, zgoščevanje, poteka navzgor.
7. Vloga krvnega obtoka v živem klotonu, nadomešča odmaknjenost od fiksne neopredeljive sistemske vrednote. Rastlina je fiksna, pri njej se odražajo manj spačene tetraedronske vrednosti.
8. Posamezne organe in žleze opazujemo, kot vrednostne oplazne točke notranje neopredeljive sistemske vrednote, ki vplivajo na spremembe celotnega klotona.
9. Možgani, kot vredna oblika razredčene oplaznosti, so z lobanjo zaščiteni. Vloga kosti v telesu in primerjava z klotonom in tetraedronom.
10. V stradanju človeški organizem težje živi, postane aktivnejši, ker je izolacijsko prizadet. Izguba apetita. Notranji klotoni delujejo v povezavi z celotnim klotonom. Telesna temperatura.
11. Hrbtenico lahko opazujemo, kot razvito in odvito klotoido.
12. Pogled na drugačnost moškega in ženskega klotona. Semenčice, kot dajanje, jajčece, kot sprejemanje.
13. Življenje je upiranje splošnemu odvzemu in splošnemu zaključevanju oplaznosti.
14. Prebava poteka navzdol, proti neopredeljivim sistemskim vrednotem, zgoščevanje in zaščita z vodo, poteka navzgor.
15. Gibanje živega klotona je z glavo naprej. Izogiba se vrednosti zaključevanja oplaznosti, ki jo nosi v glavi.
16. Dokler mlad kloton raste, se razvija in se steguje, je vsako živo bitje igrivo in srečno.
17. Embrio je obdan z vodo in tako zaščiten proti splošnim odvzemom oplaznosti.
18. Pri razmnoževanju si klotona izmenjata manjko in višek, pri obeh je cilj oddajanje.
19. Klotoni so bolj zviti na vodenih predelih.
20. Perforiranje živih klononov, je odvisno od telesnih tekočin.
21. Žive klotone lahko opazujemo, kot oblike, ki jih pogojuje tetraedron s svojimi elementi. Velika je paleta oblik spačenih klononov v živem svetu. Vsaka vrsta spačenega klotona se v živem svetu svojstveno odziva z strukturo in obliko. V tej vsebini lahko opazujemo trave, školjke, rastlinske plodove, drevesa, skelete in okostja, lega čutil, način gibanja, razvejanost klononov, razvijanje klotoid v prvi fazi rasti živih klononov in iztegovanje klononov. Spremljamo lahko razvijanje klononov, ohranjanje perforacij, glede na možnost spačevanja, parazitne skupine klonončkov, razvijanje povratnic pri živih klotonih.
22. Veliko je živim bitjem, ki jih poznamo na Zemlji tudi skupnega. Njihova notranja sestava nam že danes ponuja veliko skupnih lastnosti. Tudi zunanje oblike življenja ne odstopajo od zakonitosti okolja v katerem živijo. Glava, trup, roke noge, prebava, refleksi, strahovi, gibanja, zmagovanja, iskanja, oči, nagoni, ustvarjalnost, in dvomi v vse kar smo in v vse kar nas sestavlja in omogoča da ne zavedajoče in ne lastno hoteno nastanemo in zavedajoče ne lastno hoteno izginemo.

9-OPLAZNO MIŠLJENJE V VLOGI RAZVOJA

1. Oplazno mišljenje je zakonito v razvojnem procesu človekovega mišljenja, saj se bo lahko na osnovi njega človek vračal po poti nazaj, po kateri se je razvijal.
2. Človek, žival, rastlina in predmet, si bodo v prečnem preseku sorodni v »razmerju« do sebe.
3. Odnos med vsemi oblikami stvarnosti bo dal človeku večje možnosti spoznavanja in drugačnega načina in »uživanja« življenja.
4. Genetske preobrazbe bodo ponujale izbiro počutij s pomočjo prečne presečnosti. Mamilo za človeka bo spreminjanje spačenega klotona. Mogoča bo sprememba oblike, moči, estetike, karakternih značilnosti, počutij in mišljenjskih vzorcev.
5. Iznajti je potrebno obliko zabeleženja manjšanje preseka, obračanje in usmerjenost klononov ter manjšanje najmanjše deljive delčne celote.
6. Analizirati neopredeljivo sistemsko vrednoto glede na obračanje klononov in glede na spakovanje deljivih delčnih celot ter izbira najlažjih rešitev pri rekonstrukcijah človeka.
7. Iznajti je potrebno obliko izolacije odzemanja oplaznosti. Kontrolirano doseganje prečnih presekov klononov snovi v vseh fizikalnih parametrih. Izkoriščanje fizikalnih parametrov kemičnih elementov za usmerjevanje klononov.
8. Izolatorji prečnega preseka klotona, izolirajo tudi obrobno vsake deljive delčne celote. V njem ima izbrana deljiva delčna celota, enakovrednejše vse štiri klotone.
9. Izolatorji prečnega preseka klotona omogočajo rekonstrukcijo poljubnega »predmeta« iz stvarnosti.
10. Zapis programa rekonstrukcijskega predmeta mora biti prostorska. V prostorskem zapisu so oplazni prostorski in drugi parametri, ki so v spremembi, rasti in zaključevanju.
11. Rekonstrukcija stvarnosti bo možna na osnovi kontinuiranega zapisovanja iztegovanja klotona, ko bo v oplaznem prečno presečnem izolatorju.
12. Na osnovi izdelanega programa bo možno rekonstruirati poljubno število »stih ljudi.« Natisnite toliko izvodov dotičnega »človeka.«
13. Z dobivanjem prečne presečnosti klotona, potuje programirano stvarnost skozi stvarnost, masa skozi maso.
14. Z oplazno izolacijo postane stvarnost nevidna in ne masovna na osnovni ploskvi tetraederona.
15. Izolirana stvarnost na osnovni ploskvi tetraederona, je na osnovi izolatorjev, stvarno kontrolirana. Tako bomo v prečni presečnosti in usmerjenosti, nevidno premagovali razdalje skozi maso. Več silna ploskovna zgoščenost.
16. V prečnem preseku bomo lahko poljubno dolgo stvarno spali.
17. S prečnimi preseki, bomo lahko zdravili bolezni in krojili poljubne spremembe telesa.
18. Sanjsko bi želel, da bi na Zemlji odpadli vsi osnovni problemi: problem prehranjevanja, nevidni »vojaki,« ki delajo red, energetski problemi, izbira počutja in poljubna dolžina življenja.
19. Problem mešanja programov se bo najprej pojavil za iskanje ljudi izgubljenih v prečnih presekih.
20. Svetovni sporazumi bodo urejali nova skrita gibanja, težko skrite tajnosti, kraje vsega, za katere bo znan prečni presek.
21. Napredovanje človekovega mišljenja bo pospešeno z prečno presečnim izolatorjem in kontrolo zarodka z njim. Kontrola iztegovanja klotona in pritikanje klotonskih vrst.
22. Kdo in kje bo izdeloval oplazne izolatorje. Ljudje z denarjem bodo čakali v prečnem preseku, ljudje z manj denarja bodo tolažilno »cepljeni« po regeneraciji navzdol. Večina ljudem bo še vedno preostala le primarna oblika življenja in vse nadloge in prednosti v njem.
23. Prečna izolatorska »cepljenja« bodo potekala od živali na rastline. Gozdovi bodo tudi »pokopališča« in umeščena skladišča vegetiranja.

24. »Popoldan grem v izolator, če bo oplazni usmernik prost, bom virtualno obiskal rojstno hišo in tiste ki so mi dragi.«
25. Z oplazno izoliranimi »torbicami,« si bom sproti »natisnili« hrano iz lističev.
26. Po oblačilih bo razvidna stopnja in oblika programiranosti posameznika. Kdo in kako izkorišča prečni presek.
27. Program in izdelava vseh elementov, pogojev, za prečni presek in prečno presečni izolator je odvisno od razvoja znanosti in podrobnega znanja o dotičnem odvzemanju oplaznosti. Problem je kontinuirano beleženje vseh snovi v prostorskem prečnem preseku in hkrati z beleženjem rasti in iztegovanja klonov. To pomeni imeti pod nadzorom prečni in vzdolžni presek vsakega klona.
28. Rekonstrukcije bodo potekale glede na tipe oplaznih izolatorjev. Arhaična postopnost najbrž ne pride več v poštev. V poštev pride hkratnost aktiviranja vseh parametrov na začetku, ki se po »rojstvu« usedajo na programirane položaje.
29. Sanjsko rečeno, da bi lahko z znanjem osamosvajanja deljivih delčnih celot in njihovo soodvisnostjo, spreminjali tudi gibanje Zemlje.
30. Zamisel potuje še naprej, da bi z Zemeljskim oplaznim izolatorjem Zemlji podarili še novo luno v kolikor bi bilo to pozitivno za Zemljo. Kontrolirano bi praznili ali polnili morje. Sanjsko bi ovili Luno z atmosfero in ji natočili vodo. To je pa je še zelo oddaljen projekt. Poznati bi morali tudi delovanje zemeljske globalne oplazne roke, ki določa v danih presekih deljivi delčni celoti količine odvzete in povratne oplaznosti, glede na vso količino in zdrobljenost deljivih delčnih celot na Zemlji.
31. V oplaznem izolatorju, lahko popotujemo v lastno telo. Osnovni program programira nekatera iztegovanja klonov po daljši poti, po največji obrobni. Pri polni zavesti bi tako kot testo »mesili« lastno telo in si opazovali posamezne dele telesa.
32. Z usmerjevanjem manjših klonov, bi dobili večjo osnovno ploskev prečnih presekov in racionalnejši prečno presečni oplazni izolator.
33. Pri rekonstrukciji živih bitij je smiselno vedno do programiranje do trenutne deljivosti.
34. Kaj je primarno, naravno in nedotakljivo, kaj ohraniti tako kot je, ali je življenje kaotičen »parazit« ali je vsako življenje sveto, ali je samo človeško življenje sveto in bo v očeh človeka vedno tako ostalo. Kam se bo razvijal »človek,« komu odgovarja za svoje samodejno početje. Svinji je najlepša svinja, človeku je najlepši človek. Vrednote v samozavedanju so »enake« in mi se gostimo z njim na ohceti.
35. V prečnem preseku lahko usmerjamo klone za doseganje užitkov in izbiro počutja. Kadar je veter uživamo v vetru, kadar je dež, uživamo v dežju, zaželimo si spolnega naslajanja z »ročami.« Želja in počutje je nenehno izpolnjena v vsakem okolju.
36. Programirati in beležiti misli bo mogoče z umetnimi simulatorji čutil. Odvzete in programirane vzorce se bo lahko prenašalo v drugega človeka, če bo telesno skladje in stopnja zaznavanja dovolj usklajena. S tem se zgublja heterogenost in enkratnost. Smiselnost pride v poštev pri pospešenostih in korekturah. Večji smisel pa dobi beleženje misli in beleženje občutkov za namene »živega groba.«
Vsebina, ki opredeli človeka po individuumu in občutku »se,« se preveri v živi glavi in nato prenese v skupni živi grob.
37. Z manjšo usmerjeno »ploščico« v roki bomo lahko brali misli drug drugemu. Nove iznajdbe in nove oblike v medsebojnih odnosih bodo urejali tudi novi kodeksi in pravila.
38. Z oplaznim usmernikom si igraje poiščem novo idejo.
39. Možne bodo montaže »idealnejših« ljudi z odvzetimi in zmontiranimi detajli. Korekture v večjo kvaliteto ni, saj je vzorec spontan in nepredvidljiv.

40. Zaznaven in viden nam je za enkrat samo isti vsako trenutni presek. Drugo, kar za nas ni, je iz drugega preseka. V kolikor bi bilo možno narediti popoln oplazni izolator, bi lahko »preskočili« v drugačno presečnost, v drugačni vsako trenutni presek, v nov svet razredčene oplaznosti. Dodati bi morali »novo« silo, ki bi bila umeščena v kombinaciji z obstoječimi.
41. Na tem »mestu« in to kar smo, je v drugem vsako trenutnem preseku lahko nekaj drugega, kar nam ni predstavljivo, saj je iz drugačnih parametrov, v drugačni razporeditvi sil, soodvisnosti in drugačni funkciji.
42. Teoretično je možno preskočiti ta vsako trenutni presek, vendar bi porabili ogromno količino energije.
43. Kako in iz česa izdelati oplazni izolator. To ni samo problem snovi. Snov bi bila na poseben način atomsko motena. »Enostranske eksplozije v prirezani večplastni žogi.« Srkalne cevi v klotonski razporeditvi in izmenjavanju sil.
44. Živa bitja v naravi že na svoj način koristijo oplazni izolator.
45. Organiziran prečni presek klotona je že prisoten v človekovem mišljenju in njegovi bioenergiji. Omogoča mu svobodo misli, delovanja in ustvarjanja s predvidevanjem.
46. Človekovo mišljenje je tudi oblika, kako človek vodi samega sebe iz obrobnosti oplaznosti. Na osnovi njegovega miselnega izogibanja od nelagodnosti, nastaja večja svoboda gibanja, mišljenja in iskanje ravnotežja.
47. Vsako živo bitje si na svoj način organizira oplazni izolator v svojem prečnem preseku. Človekovo telo z svojimi funkcijami usmerja energije tako, da se kot celota ohranja. Mnogo detajlov in prečnih presekov v človekovem telesu nenehno ustvarja borbo proti odvzemu oplaznosti, katero ne čutimo.
48. Kolikšno sintezo funkcij je možno neko živo bitje ustvariti, sintezo prečnih presekov, toliko upora proti odvzemu oplaznosti lahko gradi. Odvzem in zaključevanje oplaznosti živo bitje tudi gradi. Gre za obrambo proti motečemu višku odvzemanja oplaznosti.
49. Pri mišljenju in spominu v prečnih presekih klotoni z usmeritvijo izolirajo tudi z vodo. Voda daje široke možnosti v smislu izolacije in v smislu spreminjanja. Voda se v svojem bistvu nenehoma bori za izgradnjo klotona in klotonskega telesa. Teoretično šele v s sto dvajsetimi molekulami zgradi svoje prvo nestabilno telo v obliki kapljice in rose iz več kapljic. Voda se ne bori, da bi bila izolator. Voda želi napredovati, s tem omogoča, da napredujejo drugi. Zaradi svoje nestabilnosti je voda povsod »nadležna« in je razdiralna in gradeča.
50. Miselnost je obratna od želje neopredeljive systemske vrednote.
51. Neopredeljivi systemski vrednoti pripada usluga prebave, rasti, gibanja, čustev in nagonov.
52. Miselnost in spomin služita zaključevanju oplaznosti »lastne« deljive delčne celote in skupin.
53. Spomin je kontrola prečnih izolacij, organskega oplaznega usmernika, v živem telesu.
54. Količina mišljenja je zaloga prečno presečnih izolacij. Egoizem je odvisen od dednosti, razmer iz okolja in količine zavedenosti.
55. Prečnemu preseku je cilj čim bolj izolirati obrobno oplaznosti.
56. Rekonstrukcija stvarnosti bo mogoča z prečno presečnimi izolatorji. Izolacija posameznih obrobno od sredine navzven. Živa bitja že to počnejo z delitvijo celic v svoji rasti.
57. Voda, kot oplazni izolator, kot nadležna spojina, razkraja in gradi. Voda prisiljuje drobno sestavo klotonov ali deljive delčne celote, da se podrejajo celoti.
58. Življenje se začne, ko se zgradi neka zaključena izolirana prečno presečna celota. Njo odvzemanje oplaznosti še naprej redči in vleče. Ta zaključena celota se ne pusti spremembe ali redčenja v posameznih detajlih, počaka na količino odvzemanja in ponudi odvzemu oplaznosti še eno enako celoto. Delitev celic se nadaljuje. Ko se zgradi nek organizem do stopnje možne zaključene celote, ki je pogojen z dednostjo, se rast in razvoj dotičnega

- organizma ustavi. Nadaljevanje zgradi z razmnoževanjem. Dve mali nepopolni klotonski celoti se združita pri spočetju, v novo popolno »egoistično« celoto, ki proces ponovi.
59. Prečni presek in izolacijo oplaznosti lažje dosegamo pri večjih obrobnostih, vrednejše in koristnejše pa so centralnejše oplazne enote, ki so že v pogojih manjših in večjih prečno presečnih oplaznih izolacijah.
  60. Prečno presečni izolator je dosežen z usmerjenostjo klotonov. S tem nastaja redčenje oplaznosti na klotonskem vrhu. Del materije gori, del materije je v istem procesu statična, del materije se v tem procesu zgošča v vrednejšo oplaznost. V klotonu se je manj vrednejša oplaznost spremenila v vrednejšo. Oplazni izolator dosežemo takrat, kadar v procesu lahko koristimo in ločujemo obrnjene vrednosti oplaznosti.
  61. Posledica prečno presečne izoliranosti v neživem svetu, se jasnejše odraža pri večjih deljivih delčnih celotah. V centru Sonca zaradi centralnosti, nastajajo enostranske eksplozije. Tam nastaja prečni presek in izolacija. Posledica je redčenje oplaznosti navznoter, zaključevanje pa navzven. Na obodu nastaja helij, če je že pri tem upoštevano obračanje klotonov. Večja je deljiva delčna celota, bolj so njeni klotoni enake vrednosti in bolj popolne ima v centru enostranske eksplozije. V veliki deljivi delčni celoti, je v centralnosti manj obrobnosti. Tu so klotoni bolj enakovredni. Na obronosti velikih deljivih delčnih celotah, se v planetih rojeva večja obrobnost, večja in heterogenejša obodna oplaznost.
  62. S prečnim presekom klotona, z izolacijo preseka, dobimo lebdečo stanje materije, brez opazovalnih količin, saj je izolirana deljivo delčna celota več ali manj centralna in ne več obrobna.
  63. Rekonstrukcije žive ali nežive materije temelji na odvzemu oplaznosti, s pomočjo programa, v oplaznem izolatorju. Pri rekonstrukcijah materije in živih bitij, mora biti oplaznost definirana prostorsko. Oplaznost lahko definiramo z štirimi silami, katere pa so pri zelo zdobljeni materiji tudi te sile znotraj konstruktivnega prostora zelo razvejane.
  64. Za želeno rekonstrukcijo posameznega človeka, bi lahko že sedaj zabeležili prostorski program, čeprav oplaznih pripomočkov še nimamo.
  65. »Rekonstrukcije« ljudi bodo možne na več načinov. Težko bo mogoče dosežati identična samozavedanja in specifičnost individuuma, saj bo postopek predrag in za zgolj en individuum preobsežen. Kako dodajati spremembe materije in nova miselna spoznavanja v rekonstruiran individuum. V imaginarnem »živem grobu« bodo individuumu na voljo zapisane vsebine, ki jih bodo posredovala umetna čutila in vsebine novih spoznanj. Zapis bo množičen, bolj občutljiv, z večjo izbiro in nenehnim dopolnjevanjem. Tam bo izbira vsebin do lastne možnosti, omejeval jo bo lasten zabeležen program, ki bo nudil in dovoljeval vsebine le do lastne želje, čeprav bo centralni strežnik vseboval že nova, bogatejša, intenzivnejša, drugačna, spoznanja in občutke.
  66. Odvzemanje in beleženje programov ljudi bo tehnološko možno dosežati že kmalu. Tudi telesne zamrznitve po smrti se že izvajajo. Njihova popolna obuditev bo neizvedljiva, predraga in vprašljiva glede namena in izjeme. »Premagana smrt« individuuma bo povzročila več dilem. S premagovanjem popolne smrti pridobi posameznik le tolažbo v času življenja. Prirejanje in adaptacija programov individuuma, spremenijo ali celo izgubijo individuum.
  67. Vsak človek, v času svojega življenja, naj ima neko možnost in obliko individualnega zapisa. Kdo in kdaj bo lahko nekdo rekonstruiran in na kakšen način, je potreben skupni dogovor. Lastna želja in tolažba po premagani smrti, naj dobi v skupnem prizadevanju novo etično vrednost. V razvoj stopamo s sabo, z vsemi, za vse, v zadnjo dilemo.
  68. Midva zaljubljenca, se s pogodbo, s podpisom in zaprisego veževa, da se naju na nek način obudi istočasno leta 25000. Kje bodo shranjeni programi, kako se bo to finančno ovrednotilo,

kje je garancija, je težko reči. Kako »fizično« zabeležiti in zapisati program, saj se vsaka materija spreminja in stara. Magnetni zapisi so kratkoročni.

69. Ali se bo rekonstruiran človek lahko razmnoževal, s »kopiranjem,« ali z novim potomstvom, bodo najbrž odločali takrat že zelo »drugačni« ljudje. Fizične telesne rekonstrukcije ne bodo nikoli zaživele, ker niso smiselne. Kot nesmiselne jih bodo obravnavale nove generacije, zato jih tudi ne bodo izvajale. Zato je najbolje za nas, še »arhaične« živeče ljudi, da takoj v času svojega primarnega življenja razumemo to past v katero nas je lastno telo ujelo. Telo, kot borbeni egoistični organizem, mora dajati željo našemu lastnemu umu, da se bori čim dlje, celo še po smrti, v upanju do večnega življenja. Življenje ima v vsakem času enako nalogo, da razmnoži novo življenje, v to ga spelje ljubezen. Abstraktno mišljenje človeka sili v podaljševanje življenja zato, ker življenje ne nudi zaključenega miselnega spoznanja. Mišljenje je orodje ki služi spremembi, je z njo zabeleženo, zato izmišlja nove dileme dokler je aktivno v aktivnem telesu. Končne »smrti« so spoznanja in logike, ki so definirana konstanta. Ne, nočem telesne smrti, ker nekaj vem. Še več vedeti, vse vedeti, ubiti dilemo, razumeti smrt v živem zdravem telesu.
70. Tudi za rekonstruirance bodo veljala pravila, sicer se jim program za večno uniči. Tudi takrat je smrt je dokončna, smrt ne bo premagana, smrt bo enaka današnji.
71. Z odvzemanjem programov, lahko nastajajo novi problemi, problem indolentnosti in brezbrizja. Kdor ne bo v primarnem življenju vlagal dovolj »truda,« smisla, prizadevanja, aktivnosti in ne bo prispeval skupni organiziranosti, bo izgubil pravico do neke oblike rekonstrukcije in do živega groba.
72. Razmišljati moramo, da bo vnos podatkov v tekem programu, katere bo možno v bodočnosti pretvoriti v druge programe.
73. Več dilem bi rešil postopek, pri katerem bi se zabeležil odvzem podatkov za več ljudi hkrati. Pri družinskih programih, ki bi bil na enem viru, bi odpadel dvom in ljubosumje, da se program posameznika ne posreči ali izgubi.
74. Za tovrstne zapise bi morali uporabiti »mehanične« zapise ali zapise v teoretični obliki. Individualni zapisi bi bili nesmiselni, preobširni in predragi. Smiselno bi bilo zabeležiti le nekaj značilnih vzorcev po miselnih zahtevnosti in čustvenih značilnostih. Neka lestvica v kateri se najde posameznik.
75. Z odvzemanjem in izdelovanjem programov ljudi, se bo spremenila tudi oblika pokopavanja in shranjevanja ljudi. Ti bodo povzročili najrazličnejše dvome v rekonstrukcijo.
76. Oblike pokopavanja ljudi s programi za rekonstrukcijo, bodo morale biti istočasno urejene. Obstajalo bo več oblik. Zamrzovanje, posebne »disperzije,« izolatorji, vnos vzorcev v rastlinstvo, itd., bodo načini, dokler se ne iznajde čista rešitev rekonstrukcije, iz teoretičnega zapisa. Sčasoma bo individuum definiran le z minimalnim odstopanjem od vzorčne celote in definiran v minimalnem zapisu.
77. Kako in koga rekonstruirati, kako to etično in pravno urediti, in kje. Komu dati smisel, da bo nekoga čez tisoč let rekonstruiral, ki ne bo koristen in bi ponovno obstajal le zgolj zaradi njegove želje, radovednosti in počutja. Tudi postopki in stroški bo bili večji, saj bo zapisan v »arhaičnih« programih. Teoretični program naj bi bila možnost za vsakega, ki bi to želel. V želji naj bo napisano sporočilo, da se posameznika obudi le v primeru, če bi se v materialni pojavnosti iznašlo ali odkrilo, še kakšna lepša »nebesa« kot je Zemlja. Človeka na Zemlji je potrebno »ukrotiti,« sicer bodo zemeljska »nebesa« izginila. V kolikor bo človek Zemljo spremenil v materialno strupeno »kašo« in živo »skrepenino,« je nesmiselno vsako razmišljanje o rekonstrukcijah in njenih variacijah.
78. Kje bodo oaze za ljudi dvajsetega stoletja, enaindvajsetega stoletja, itd. Morda bodo ravno

zadnja stoletja zapisana, kot najbolj egoistična stoletja.

79. Programi vzeti po smrti človeka, bodo manj vredni, odnosno nesmiselni. Rekonstrukcije človeka bodo le teoretične. »Mesene« rekonstrukcije ljudi in živih bitij bi bila predraga in neobstoja.
80. Zapis človekovega spomina na ne živi vir, bo mogoče možen že v »petih« stoletjih. To bo prva premagana smrt. Kloniranje je nekaj drugega.
81. Ta postopek je vezan na živega človeka in se ga lahko preverja samo preko lastnega človeka. Eksperimenti so vezani na živega človeka.
82. Isti program se lahko obdeluje na več lokacijah, nato se rezultate primerja. Rezultat je vezan nazaj, na preverjanje, na istega človeka.
83. Programski zapisi bodo odvisni od odkritja fenomena individualnosti. Ta je vezan na neopredeljivo sistemsko vrednoto, ki se odraža lahko in zgolj v neki mini »žlezi« v naših možganih v kombinaciji lastnega spomina. Mogoče bo to odkritje razočaranje, vendar je to sedaj še fenomen, v katerem individuumu išče vzrok in pomen izven sebe.
84. Za »teoretično« življenje posameznika bo potreben program individuuma z njegovim izkustvenim spominom priključiti na sistem umetnih čutil. Umetna čutila bodo delovala za skupni namen. Umetna čutila bodo delovala kot senzorji s spominskim izkustvom.
85. Lastne pretekle programe bomo primerjali z novimi. Pogovarjali se bomo sami s sabo in se primerjali.
86. Tako bodo nastali tudi novi »užitki.« Počutili se bomo lahko večkrat, z občutki v sedanjosti in z občutki v preteklosti.
87. Mogoče bo »kmalu« nastopil čas, ko si bomo sami sebi svetovali, popravljali napake, si oproščali, bili sami sebi »prijatelj« in izšli iz tega včasih neprijetnega počutja enosti in slučajnosti.
88. Z več odvzetimi programi, od mladosti naprej, bo možno teoretično živeti »isto« življenje, brez težav in napak.
89. Posamezni človek bo meseno živ in teoretično živ. Dvojno počutje samega sebe se ne bo javljalo, kot sinteza v živem človeku, temveč ločeno. Sebe bo preverjal ali je mesen ali teoretičen. Vprašal bo ali še mesen živi, kako se počuti in koliko je star. Vprašal bo, koliko programov ima in iz katerih let. Vprašal bo, ali je znanost dovolj napredovala, za celo meseno, fizično rekonstrukcijo. Teoretičen človek bo vedel za vso svojo prihodnost in celo lastno smrt, če mu bo odvzet program v tem času. Mesen človek ne bo vedel za svojo prihodnost. Tako bo vsakdo vedel ali je prvobiten ali teoretičen. Vprašamo se, kaj smo s tem pridobili. Pridobili smo samo na občutku, da nismo popolno izničeni. Vloga dela, ustvarjanja in želja, tu ni primarnost. Z dobrim teoretičnim zapisom bi naše teoretično življenje zadoščalo. Tako se ne bi želeli niti rekonstrukcije, niti živega groba. Živ grob ne dopolnjuje novih izkustev. Teoretično življenje pa spremlja skoraj vsako trenutnost, skozi delovanje senzorjev, ki se sprti obnavljajo na »obstoječi« čas.
90. Od živih ljudi bo odvisno, kaj bo z našimi programi. Mogoče bodo v zelo mini in ploskovni izvedbi poslani stran od grdih rok na Zemlji. Mogoče jih bo možno skriti kot nevidne, vendar kje, da bodo na varnem in za upravljanje še dostopni.
91. V kakšnem smislu želimo premagati smrt. Nositi iste podatke in jih deliti z ljudmi primarno živečega obdobja, ali svobodno na novo. Po čemu nam bi bilo najbolj žal, po spominu in spoznanjih ali po občutkih in počutjih. Ali gre tu za zgolj individuum in za radovednost do sedaj nam neznanega. Z vsemi temi možnostmi se tudi arhaičen občutek »se« spremeni. Čustva so dodatek raciji. Kakšen vic naj povem mojim naj bližnjim čez tisoč let. V živem grobu se bodo smejali, v rekonstrukcijah te potrebe ne bo.

92. V kolikor bi teoretično rekonstruiran človek imel možnost ustvarjanja, bi ta nova vrednota ustvarila povsem drugačne in različne individuume individuuma.
93. Človek si bo sam urejal postopek in izbral obliko pokopa za svoje fizične rekonstruirane ostanke. Fizična rekonstruirana pojavnost bo za mnoge nezaželena ali finančno nedostopna. Fizično življenje je tudi samodejno, samosvoje, drago, ne sigurno, boleče, nepredvidljivo, slabo nadzorovano, težko vodeče, nikoli v popolni stabilnosti. Zahteva sprotno fizično vzdrževanje in psihično ravnotežje. Veliko elementov je odveč, če si želimo le zadostitev prisotnosti in opazovanje, kar je le veliko več od popolnega izbrisa individuuma. Fizična pojavnost bo takrat nekemu pomenila toliko, kot mu danes pomeni obleka.
94. Kdo nam bi omogočal rekonstrukcije in kakšne pogoje bi moral imeti za to. Kje je pri tem delo in kapital. Ali je vse odvisno od kapitala in prvega življenja. Kaj bo z dolgim obdobjem, da znanost napreduje do take stopnje, pri katerem se stroški za beleženje in rekonstruiranje zmanjšajo na minimum. Zdaj na naši Zemlji slabo kaže, da bo čez tisoč let urejena. Kaj bo skupni interes. Posameznik, kot novo življenje, bo moral spoštovati na Zemlji skupna pravila, če bo hotelo človeštvo sploh obstajati. Delo bo moralo biti organizirano bolj v smislu menjave vrednot.
95. V letu deset tisoč bi silvestroval z ljudmi dvajsetega stoletja. Nič ne bo, vse je že zamujeno za tiste ljudi in zame.
96. V letu deset tisoč, bi me obudili s programom, priključili na »čutilno in spominsko bazo,« počutil bi se kot idiot, čeprav bi bil s pravimi sedaj danimi podatki in parametri. Določena čustva bodo nezaželena in bodo tudi v skupni bazi nedostopna.
97. Z beleženjem spomina in zaporedij za čustva, z analizo samodejne vegetativne kontrole, z odkritjem »žleze,« ki individualno življenje sili v življenje in mu daje pozitivni pomen, saj se vsako mlado življenje močno, rado in veselo bori za svojo rast, se bo tudi fenomen individuuma razblinil.
98. S teoretično rekonstrukcijo človeka se bo posameznik lahko ukvarjal sam s sabo. S odvzetimi programi iz različnih obdobj, bo lahko teoretično eksperimentiral. Pestoval se bo kot dojenček, vzgajal se bo kot pubertetnik, dodajal si bo izobrazbo in čustva, primerjal si bo nove rezultate ni počutja.
99. Obratna rast nekega življenja, bi bila možna v popolnem oplaznem izolatorju, kar ga ne bo mogoče doseči. Ta smer nima nobene življenjske vrednosti.
100. Za nas trenutno živeče ni nobenega upanja. Z »ukrotitvijo« materije, z izoliranjem njenega obstajanja in vzdrževanjem nje v določenih stanjih, se bo izgubljala množičnost. Individualni čas bo dobil drugačen pomen in ciljni smisel.
101. Želimo si, da bi v času svojega življenja, doživeli nek zapis in dobili neko upanje za nadaljevanje, kaj bi se dogajalo z njim v bodoče, je že manj pomembno. Za nas arhaične in še radovedne ljudi, je pomembno, da bi lažje živeli to naše samo eno življenje v katerem je bilo vsega kar nas osrečuje premalo. Zdravo telo hrepeni po več, saj je to prvinsko v njemu, sodelovati mora s primarnim umom, ki je namenjen telesu, da ga sili v življenje in v njegovo ne nehanje.
102. Rekonstrukcija ne pomeni samo dodatna obremenitev Zemlji, temveč bi bila rešitev za dolge vesoljske prevoze. Rekonstrukcije bi se prenašale s pomočjo valovanja. V prvi stopnji pa bi bila dvodimenzionalna potovanje. Posameznik bi lahko »živel« na več planetih hkrati.
103. Takrat bodo živeči ljudje za rekonstruirane urejali načine in »oaze.«
104. Sanjsko bi trdil, da je naša Zemlja z nami vred, že rekonstrukcijska oaza. Menim, da je življenje na Zemlji spontan proces in morda tudi drugod, z danimi pogoji. Lasten program, ki ga razvijamo in delamo v lastnem življenju je kontroliran znotraj nas

- samih. Za razmnoževanje, življenje samo sebi ustvarja programe in rekonstrukcije z evolucijskimi popravki. Zakaj in čemu sploh ta ideja. V tej želji in teh idejah je skrit tudi trud, ki je bil vložen v vsej verigi življenj do nas posameznikov in strah po izničenju te dolge verige življenj.
105. V vsakem življenju je toliko zapisov in prečno presečnih programov, kot jih posamezna življenjska vrsta potrebuje.
106. Paleta življenj, ki se borijo za obstoj svoje vrste, nas uči in sili v drugačno gledanje za preživetje na Zemlji. Veliko se posamezni človek v življenju zgradi, da bi se izoliral, olepšal in podaljšal življenje. Graditi bo moral na drugačnih spoznanjih in si poiskati drugačne rešitve za boljše in daljše fizično bivanje. Osnova je, kako nastaja materija in kako jo življenje »uporablja.«
107. Komu bo govoril rekonstruirani »človek« čez tisoč let.
108. Vse početje je smiselno v večjih skupnostih, s skupnimi močmi in za skupne cilje.
109. Hoteli so le uživati, zdaj sem sebi dan, da se sprejemam, da ljubim, da si povem vse kar spoznavam in čutim, da telesu dopovem, da umu dopovem, da sta oba odvezana, da oba odvezmata, da se oba morata sprosti skupaj izolirati, dokler sta skupaj, da še sem, da še bom. Bodita usklajena, prosim vaju, to je moja vsakodnevna prošnja, ki služi vsem trem. Tretji je tisti, ki želi še več, kot vidva zmoreta, za to potrpta dokler zmoreta saj imam še nekaj dvomov in nekaj upov za vse tri. Mojo molitev sproti moli v meni tretji, ki je ne zavedajoče se, namenjena tudi njemu, v kateremu se ustvarjalno borim proti vsemi dilemami, čeprav vem, da brez njih moje človeško življenje ne bo imelo več nobenega hrepenenja, da se ponovi ali celo zdaj obstaja.
110. Ali bo uspelo človeku pravočasno ustvariti oplazni izolator in prečno presečni usmernik. Ali bo šlo vse znova. Ali bo vse prešlo v ne razpoznavno pozabo vsega, za kar se je vsako življenje prizadevalo, za ohranitev, za samo spoznavanje, za samo občutenje, za samo občudovanje, za »obrazložitev« in osmišljanje svoje pojavnosti, ne za večno smrt. Življenje, ti si v človeku na taki stopnji, da se z umom oddaljuješ od svoje živeče vrednosti. Pešajo ti primarna čutila in sprotna povezava njih v celoto, ki bi sproti zadoščala za občutek sreče, brez strahu in predvidevanj. Življenje, manjka ti sprotne svežine, samega življenja, brez razmišljanja. Človeško življenje ima preveč nakopičenega dednega spomina, strahu in abstraktnih miselnih procesov, ki onemogočajo razvoj »refleksnega« dojetanja fizične pojavnosti. Civilizacijski odnos do minljivosti je sproti in zdaj, ne na koncu. Življenje, kot da popravljaš neke napake brez dolgoročnega smisla. Življenje, tudi ti služiš odvezanju in zaključevanju oplaznosti in nisi izven njega. Ponavljanje je takemu življenju, v oplaznosti, sistem s katerim biva, zato si tudi želi večnosti ali obnovitve. Tako življenje se kot vrednost ne sme ponoviti ali obstati, zato je misel, ki hrepeni po ustavitvi brez vrednosti in v nasprotju z zahtevano normalno individualno smrtjo. Vsakdo ima in bo imel v življenju konflikt z minljivostjo, saj je to mišljenje samo v njemu in ga tako ščiti. Umetna inteligenca ne more nikoli nadomestiti te ideje, saj bi se v tem spoznanju izključila.

10-TEBI V SPOMIN

1. Pomagajte mi, da s temi idejami ne ostanem sam.
2. Kdaj bodo po tej intuitivni poti pričeli hoditi znanstveniki.
3. 2. Maja 1977, sem se z veseljem razglasil za najbolj spačeno oplaznost. Ali bo ta teorija odšla z mano v večno pozabo. Ali tako mora biti. En promil možnosti je bilo, da je ta teorija prišla do tu. Dvomim, da bi bila domišljena po strokovni in empirični poti.

4. Mladi človek, sreča je delo, ustvarjalno delo človeka uničuje in nagrajuje. Ljubim življenje, ljubim, ljubim nerazumljivo, zato trpim.
5. Na življenje glejmo veselo, ohranjajmo še primarno arhaično počutje in si delimo »srečo,« do tu smo prišli. Bodoče generacije bodo živele, upale in se osmišljale drugače. Primarna čustva in počutja, kot so veselje in sreča bodo za njih arhaična, saj imajo prekratek čas trajanja. Verjetno jih bodo namenoma prerastli in jih nadomestili z drugačnimi vrednotami, dognanji, občutki in sprejeli drugačna ugodja. Naše »arhaično« obdobje bo tudi del njihovega uspeha. Iz življenja bodo odvzeti dvomi, trenutni občutki sreče, sprotna veselja, večno upanje, dosmrtna radovednost, vsakodnevna radoživost, pa tudi vsi negativni občutki, ki so nas oblikovali, in bodo nadomeščeni z lažnim in lažjim vse razumljivim ugodjem in izbranim umetnim občutkom ugodja in umirjenostjo, za daljše trajanje. »Novo življenje« bo ponujalo obliko, pri katerem bo omiljeno ali celo opuščeno zanimanje za znanje, želja za razumevanje, negativni telesni in duševni napor. Želja bo, kako živeti brez motečih fizičnih občutljivosti in duševnih prizadetosti. Ustvarili bodo svojo vrednost, sprejeli bodo splošno razumljene logične vzorce, svoja sanjska počutja in telesna ugodja. Mogoče, za nas »arhaike« bi bilo to le trajanje, ponavljanje dolga časa in bi tako življenje težko imenovali človeško življenje. Taka oblika življenja, v katerem je prisotno le zavedanje, naj bo posmrtno in ne primarno življenje. Primarno življenje naj ostaja »prepleten ugoden in neugoden napor.« Previdno bo potrebno razmisliti kaj temu primarnemu življenju dodajati in kaj mu odvzemati, kako in koliko ga korigirati, da ne bo ukraden tudi individuum. Ukinitev dvomov individuuma, pomeni ukinitvev hrepenenja za vsem kar je sedaj človeku nedosegljivega.
6. Ne morem verjeti, da sem samo na Zemlji. Mogoče me bo kdo označil za »shizofrenika,« za človeka, ki ne more prerasti eksistencializma. Vse to je premalo. Žal sem še primitiven in si sam ponujam odgovore, dokler imam še čas. Moje dnevne sanje, čim bolj sanjajte zbujejo in dolgo, mojo zgodbo.
7. Zgleda, da je bilo moje življenje določeno za spoznanje žalostne resnice.
8. Nisem mogel živeti drugače, drugačno se mi je sproti vsiljevalo, bilo mi je trpeče in nasilno, saj me je to mišljenje brez moje volje obremenjevalo, mnogokrat sem ga moral tudi zavestno odganjati.
9. Uničite to misel, da bo človeštvo še nekaj časa lažno srečno.
10. Vem zakaj mislim drugače, povezano je s strahom.
11. Zanimivo je, da pride ideja v spomin. Čez dan ni ideje, najbrž spi, zvečer se zbudi, odpre, zaživi, razigra, ponoči se nekam nalepi, zjutraj jo ne iščem, pride takrat, tam, nekje, ko ne vem zakaj mora priti, tam in taka, ravno takrat ko jo ne moram zapisati, takrat ko jo ne morem s čim zapisati.
12. Prav je, če česar ne razumete, na pravi poti ste, dvom vas bo vodil.
13. Zdaj, ko sem to odložil še komu, postaja moja svoboda mlada in vesela.
14. Vedel sem, da ne bom dočakal, pa vendar sem moral, zakaj sem moral, to napisati.
15. Nič mi ne bo koristilo, ne staro, ne novo, tam v večnem smetišču.
16. Ustvariti bo potrebno »goro,« ki bo rastle in se podirala pred očmi vseh, da bi v njo skupaj verjeli.
17. Kako sem reven, v glavi se mi nekaj premetava in nič več.
18. Podzavest je ohranjena celota resnice, zavest je le komunalna usluga.
19. Preveč je že napisanega, kako izluščiti dvom za pravočasnost.
20. Ta stavek podarjam tebi. Te tri pike ..., so tvoje in so z veliko začetnico napisane.
21. Kdo se bo smel roditi, kdo bo zmozel in smel arhaično preživeti življenje.

22. Kako spet in znova prerasti »arhaičen čas.« Brez skupnega napora ni mogoče.
23. Živel bi lahko drugače, samo tisto ne bi bilo moje življenje.
24. Mislil sem, da bom kmalu umrl, živel sem v paniki.
25. Še enkrat živeti, ne, še enkrat čutiti, da.
26. Rad bi lahko dihal, počasi pozabljal, tudi to idejo, saj ji nihče ne pomaga, pa naj ostane dvom in trpljenje za »krepitev« uma.
27. V drobovju čutim, tam »stanuje« poštenje do sebe, do vsega kar se trudi.
28. Ljudje se rojevajo tudi v marcu, tudi vsak dan, tudi ta trenutek je za nekoga zadnji in samo jaz delam paniko.
29. Izgubil sem vse »vojne.«
30. Nesrečni ljudje bodo našli rešitev, a ne s tolažbo.
31. Nesreče so globoko zabeležene v naših organskih spominskih zapisih, zamenjajmo knjižnico.
32. Samo enkrat živimo, to je težka napaka v dojetanju in občutku, ki ga je potrebno odpraviti ali omiliti z takim spominom, da je individualno življenje z konkretnim in že dokončnim namenom.
33. Naučeno razmišljanje je nujno, nato je potrebno biti priden, potem si lahko poreden.
34. Včasih sem strašilo sam sebi, vse te »norosti« in še moje telo nosim seboj.
35. Tisto kar vem, rad povem, saj mi še vsa drugačnost ostane.
36. Obujanje take misli znova enako boli, potrebna je disciplina in občasno izogibanje temi mislimi.
37. S tujo mislijo se zbližaš, s svojo se uničuješ in odtujaš.
38. V meni je več ljudi, ki se prepirajo. Nobenega ne maram, saj vsi nekaj hočejo od mene.
39. Samo tu sem, tu, zakaj moram skrbeti za to ne odrastlo telo.
40. Smejem se na skrivaj, ko je v moji glavi vse na pravem mestu.
41. Zakaj spreminjati, ali grešim, oprostite mi, samo igramo se.
42. Tako se praznim, kot čisto vreme, vem, prišle bodo nevihte.
43. Ta stavek je bil napisan drugače, z nekom je šel v grob, naj ostane tak.
44. Težko je zlagati ideje v celote, ker hočejo biti stare, nove in še neuporabne že rinejo na isto mesto.
45. Za zdravega človeka so moje ideje nepotrebne.
46. Razmišljam in sanjam o neznanim, o sebi.
47. Iskriva misel, se zgubi, kot da bi se selila, moja si, pridi nazaj.
48. Kako brezbrizno šumi voda, ali jo kdo posluša ali ne.
49. Ljubezen, ta nora sila, kaj vse se izmišljuje in obvladuje ves egoistični živi svet.
50. Življenje, samo za telo si dovolj dolgo.
51. Bolj se razumemo s tistimi živimi bitji, ki ne govorijo.
52. Pojdiva skupaj, lažje bo, jaz in Jaz.
53. Kaj, telesa ne bom imel več, zdajle, hvala ti telo za vse kar sva skupaj počela.
54. Svoje ideje želim ponuditi tako, da jih bo poiskal za nje radoveden čas.
55. Čustva nas osmišljajo, vendar za človeka naj bodo na drugem mestu.
56. Zaljubljenca, se odvezemata, da je dvom prenesen.
57. Čevlje gor, čevlje dol, isto je s hlačami, in že sem star in hlače so mi prevelike.
58. Odstopam zato, ker sem imel daleč peš do šole.
59. V človeku je bogastvo, počasi zlagaj marmor.
60. Naredili so me, ko niso nič razmišljali. »Mama in Ata, hvala za vse!«
61. Papir, pisalo in jaz, lepo se razumemo.

62. Rad počenjam neumnosti za upanja.
63. Obratno od zavestnih sugestij, bodi previden.
64. Trava raste za veselje kosca, za mleko, za vse nas, kje je spomenik kravi.
65. Novo razumevanje zahteva drugačno ustvarjanje, ki bo človeštvo prisililo v skupno sodelovanje in prijateljstvo.
66. Oplazno spoznavanje se mi je pojavilo v petnajstem letu, prva sinteza je nastala v štiriindvajsetem letu. Vzroke sem kasneje definiral. Nezavestno stanje v mladosti. Strah pred tem stanjem.
67. Oplazno mišljenje je potrebno spoznavati postopno od mladosti.
68. V moji glavi je nekaj takega, kar ni moje, obvladuje me.
69. Stvarem spreminjam idejo, one pa nič.
70. Arhaičen čas, koliko časov živiš.
71. Ničesar več ne čutim, tudi te ideje ne.
72. Hvala ti človeška dediščina, da sem lahko to idejo zabeležil.
73. Kadar sem srečen, govorim o nesreči, kadar sem nesrečen lahko definiram srečo, kadar sem nesrečen čutim resnico, kadar sem srečen, resnico definiram. Veliko sem prejokal v življenju.
74. Poti gredo naprej, tudi brez smerokazov.
75. Kje je moj mir. Pride, pride.
76. Naj odidejo odvečne sile iz mene.
77. Glasba mi jemlje mišljenje, prehiteva me, nimam časa zanjo.
78. Tudi moje roke so mi postale čudne, še so ubogljive.
79. Najbrž sem že umrl, ker mi je občutek smrti blizu, realnost pa grozljiva.
80. V mojem izdihu je ljubezen, sreča in obup hkrati.
81. Sanje mi povedo za vsa skrivališča.
82. Včasih padem v blokado, takrat počakam, »sile« se izmenjujejo.
83. Tisto dovoli da mislim, na kaj mislim.
84. Časa ni, ostaja samo spomin, ki je energija, ki je bila spremenjena v vsako trenutnem višjem preseku.
85. Vse kar se spremeni in kar je različno, je odvisno od celote.
86. Z »izogibanjem« bi lahko večno »živel,« to ne bi bilo več življenje.
87. Spoznanje o oplaznosti presega smisel človekovega življenja.
88. Če bom s to idejo umiral sam, potem ni moč »resnice« predstaviti z izražanjem.
89. Voda, voda, ni slučajno, da za nas nimaš ne barve, ne vonja in ne okusa, saj nam nisi nevarna, saj si naša in mi smo iz tebe.
90. Vse kar je, je zato za človeka neverjetno, ker je isto on sam.
91. Zapisane misli postanejo dolgočasne, misel je v njih obstala.
92. Včasih se mi telo upre, na sprehod z njim, v drugačne misli.
93. Voda, voda, hvala ti, da sem.
94. Voda, tu sem, jaz sem.
95. Voda, tebi poklon. Samo tista se sekira, ki je v moji glavi.
96. Voda, zavedaš se skozi mene, oprosti.
97. V mislih imam vodo, ki je ideja nje in zaradi nje, v njej je njeno ime in spomenik njej.
98. Ko pijem vodo, ne pomislim, da sem zaradi nje postal žejen.
99. Voda, ti misliš tudi za druge kemične elemente.
100. Več mislim o sebi, če sem žejen, voda misli nase.
101. V obliki življenja sta si ogenj in voda v prijateljstvu.

102. Piši, dokler imaš telo. Odlagaj breme dvomov.
103. Za začetek razmišljaj ali so pozitivna počutja vrednota ali zavajanje.
104. Iz mojega miselnega mlinčka je pritekla zadnja srečna solza iz žalostnega spoznanja.
105. Mir je mir, kaj, ko ga ne čutim. Ne trudi se, ne moreš mi dopovedati da sem živel.

1-2-3-4 GRAFIČNE PRILOGE IN SLOVAR

Grafične risbe se nahajajo v skupni mapi in so namenjene za vse spise.
V prilogi je tudi slovar novih izrazov in drugačnih besednih pomenov.

